

Jordi Batiste: «No tinc esperança, però tinc fe en la gent»

Estrenem "Desconsolats" de Jordi Batiste | La cançó reivindica l'amor com a resposta a tot el que està passant

Jordi Batiste | Xavier Mercadé

El veterà músic barceloní **Jordi Batiste** -conegut per **la & Batiste**, **Els Tres Tambors** o **Màquina!**-, ha publicat aquest primer trimestre d'any *Entresons 2* (Picap, 2022), un doble senzill que compta amb "Com el mar" i "Ocells confosos", i que presentarà divendres de la setmana vinent, 6 de maig, al Centre Artesà Tradicionàrius, en el marc del BarnaSants. I avui ja ens porta un nou tema, que estrenem en primícia: "Desconsolats". En parlem amb ell.

Parla'ns una mica de "Desconsolats".

És una crònica dels moments que vivim. "Desconsolats" és una cançó inspirada pels sentiments de tot el que està passant: la guerra, la pandèmia, la pujada de l'extrema dreta? i fins i tot el que vam sentir ahir al Congrés de diputats per part de la ministra Margarita Robles. Però "Desconsolats" és una cançó d'amor. Hi ha gent que ha escoltat la cançó que m'ha dit que és molt bonica, però molt trista... Perquè és un document de les sensacions que molta gent té. Em sembla que la clau de la cançó és que, fins i tot en els moments de desesperació, ens podem fer abraçades que ens facin veure que el que ens queda és l'amor, la gent que estimem. La cançó ho diu textualment *?'si pots trobar bellesa en un instant de desesper, guarda-la ben bé com un tresor'.*

Encara que sigui contradictori, hem de mantenir l'esperança en aquests moments de desesper?

L'esperança és una altra cosa. La paraula 'esperança' és la que més surt en tots els escrits que va fer el meu pare. En aquests moments jo no tinc gaire esperança que s'arregli res. El que és tangible és la gent collonuda que hi ha al nostre costat i més enllà; la gent que sap estimar. El mal està centralitzat en unes persones i uns estaments, i nosaltres no hi tenim res a veure. No tinc esperança, però tinc fe en la gent. La gent és bona.

Els darrers mesos has anat presentant cançons que formen part d'un disc que vols treure abans de final d'any.

Sí. N'he ensenyat cinc i en tinc quatre o cinc més a punt d'acabar. Amb deu o dotze cançons ja podem fer un disc. La idea és que el disc surti físicament. M'agradaria fer un vinil, però això és molt complicat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=q4NMDRQ9T2Q>

Amb vint anys es canta per canviar el món. Quan ja veus que no el canviaràs pas, què t'anima a seguir cantant?

Encara que sigui un tòpic, ara canto perquè el món no em canviï a mi, per seguir sent jo mateix. I perquè per a mi és vital. Em surten moltes cançons. Quasi cada dia se m'acut alguna cosa i la gravo amb el mòbil. I després, treballo aquest material, escullo, descarto?

Ara estàs centrat en el projecte teu personal. Has pensat a recuperar algun projecte com Els Miralls de Dylan, per exemple?

Els Miralls de Dylan és una cosa intemporal que en qualsevol moment podríem tornar-hi. A mi m'agradaria, però entenc que en aquests moments el **Gerard Quintana** està molt enfeinat amb **Sopa de Cabra**. El que sí que he pensat és rescatar coses d'**Ia & Batiste**. La ballarina i coreògrafa Maria Rovira m'ha comentat més d'una vegada que vol fer un muntatge amb música d'**Ia i Batiste**. Potser seria una cosa interessant. Em faria il·lusió.

Va quedar alguna cosa inèdita d'Ia & Batiste?

Alguna cançó. Cap a l'any 2000, quan ja feia temps que estàvem dissolts, ens vam ajuntar per gravar una cançó. És en anglès, "The Things We Would Share". Jugàvem molt amb les veus i la vam gravar en condicions, en un estudi amb el **Max Sunyer** i algú més. I també hi ha cançons que cantàvem en directe i que no vam gravar mai. Hi ha alguna gravació casolana? Es podria mirar!

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=TLbRWyvRaT0>